

Justitsministeren (Orla Møller):

Kristeligt folkeparti har fremsat forslag om ændring af arveloven, hvorefter der skabes en pligt for justitsministeren til at afstå arv, der ellers ville tilfalde statskassen, til afdødes eventuelle stedbørn. Eller sagt på en anden måde: kristeligt folkeparti ønsker skabt en legal arveret for stedbørn i tilfælde, hvor arveladeren dør uden at efterlade sig arvinger ifølge loven eller ifølge testamente.

Det har igennem meget lang tid været et fast princip i arvelovgivningen, at arveret efter loven er forbeholdt slægtningene og ægtefællen; ønsker arveladeren at begunstige andre, må han oprette testamente. Baggrunden for dette princip er, at man i disse tilfælde generelt kan gå ud fra, at der består et så nært forhold mellem arveladeren og arvingerne, at arveladeren typisk ønsker denne fordeling af arven. Ved arveloven af 1963 videreførtes dette princip, således at kun den nærmeste slægt og ægtefællen, men f. eks. ikke fætre og kusiner, arver efter loven.

Jeg forstår forslaget sådan, at forslagsstillerne i og for sig er enige i, at arveret efter loven forudsætter en naturlig tilknytning mellem afdøde og arvingen, og at man ikke uden videre ønsker at tillægge stedbørn arveret efter loven.

Forslaget indebærer imidlertid et afgørende brud på dette princip, idet stedbørn så at sige ad bagvejen tillægges en legal arveret, uanset om der foreligger en nær tilknytning til afdøde, og uanset om arven kan siges at stamme fra arvingens biologiske slægt. I en række tilfælde foreligger der sjældent en sådan tilknytning, f. eks. hvis det nye ægteskab er indgået så sent, at barnet ikke er opvokset i det nye hjem. Man vil næppe i disse tilfælde generelt kunne sige, at det vil være i overensstemmelse med arveladerens ønske, at stedbarnet arver; hvis arvelader ønsker dette, kan han oprette testamente. Jeg kan derfor ikke gå ind for forslaget.

Ved at læse bemærkningerne til lovforslaget kan man få det indtryk, at forslagsstillerne går ud fra, at stedbørn slet ikke får nogen arv. Det er imidlertid ikke tilfældet: et stedbarn vil altid arve sine biologiske forældre. Skal arven deles mellem børnene og den afdødes nye ægtefælle, får børnene $\frac{2}{3}$ og ægtefællen $\frac{1}{3}$, medmindre der er oprettet testamente. Hertil kommer, at børnene jo også arver den anden af deres biologiske forældre. Forslaget vil altså betyde, at

børn nu ikke blot skal arve deres biologiske forældre, men også efter loven skal kunne arve deres fars og mors eventuelle nye ægtefæller.

Som det er anført i bemærkningerne til lovforslaget, er der allerede efter den gældende arvelov adgang for justitsministeren til i visse tilfælde at afstå arv, der ellers ville tilfalde staten, til stedbørn. Efter § 71, stk. 2, kan justitsministeren nemlig bestemme, at der ikke skal rejses indsigelse mod et testamente, der ville kunne anfægtes efter de herom gældende regler, men må antages at være udtryk for afdødes sidste vilje. Justitsministeren kan endvidere under særlige omstændigheder afstå arven til afdødes slægtninge eller til andre, der har stået ham nær, navnlig når han ikke har kunnet oprette testamente eller formuen hidrører fra en fælles slægtning.

Det har ikke været tanken med denne bestemmelse generelt at give arveret for visse persongrupper, som ikke er nævnt i arvelovens bestemmelser om dem, der normalt bør have arveret. Justitsministeren kan derimod under særlige omstændigheder afstå arven. I stedbarnssituationen følger justitsministeriet den praksis, at det er en forudsætning for at afstå arv til et stedbarn, at forholdet mellem afdøde og stedbarnet har haft en særlig nær og langvarig karakter. Der lægges herved navnlig vægt på, om stedbarnet er opvokset hos stedfaderen eller stedmoderen, således at der foreligger et forhold, der svarer til eller nærmer sig et sædvanligt forældre-barn-forhold. Ved den nærmere bedømmelse må det således navnlig tages i betragtning, om stedbarnsforholdet er etableret, mens stedbarnet endnu var barn.

Jeg skal nøjes med på baggrund af disse bemærkninger endnu en gang at sige, at jeg ikke kan gå ind for det foreliggende lovforslag.

Mette Groes (S):

Jeg skal nøjes med at henvise til ministerens bemærkninger og oplyse, at den socialdemokratiske gruppe ikke kan gå ind for lovforslaget.

Voigt (FP):

Vi synes, det er et interessant forslag, der her foreligger fra kristeligt folkeparti. Der kan altid være behov for at tage en lov, der snart er 15 år gammel, op til revision, og umiddelbart forekommer de gældende bestemmelser om arveforholdene imellem stedforældre og stedbørn urimelige. Jeg synes nok, den ændring, kriste-